

A GUISA DE PROEMI

Entre les virtuts del nostre clergat diocesà hi ha la d'anar per feina, sense preocupar-se gaire que aquesta sigui valorada. Menys freqüent encara —i això potser ja no és virtut— és el record i la valoració col·lectiva de la tasca realitzada per membres eminents de la nostra clerecia.

Per això, com a persona vinculada a la Diòcesi de Barcelona la major part de la meua vida, tinc l'alegria més profunda en veure l'homenatge que els professors de la Facultat de Teologia de Catalunya i bon nombre de coneguts especialistes en el camp bíblic reten a Mons. Isidre Gomà i Civit en ocasió del seu setantè aniversari.

L'erecció d'una Facultat de Teologia per a les terres de Catalunya va ser una il·lusió llargament acaronada —i dibuixada amb colors engrescadors— pel nostre Dr. Gomà. Des de les seves primeres classes al Seminari, poc després de la guerra civil, volgué transmetre els coneixements i l'estil científic dels ateneus romans i somniava de crear a Barcelona un ateneu semblant.

Coses de la Providència divina: el jove Gomà i Civit va ser «cedit» a Barcelona pel seu oncle, el cardenal Gomà, i fou durant tres anys alumne d'aquell Seminari on més tard realitzaria la seva docència, amb tant de fruit, durant més de quaranta-cinc anys.

Primerament com a condeixeble a Barcelona i a Roma i després com a company en el claustre de professors del Seminari, puc afirmar que Isidre Gomà ha brillat sempre amb llum pròpia, com qui té moltes coses a dir. Les hauria pogudes ensenyar prop del seu oncle, el cardenal de Toledo; però les expressà a Barcelona amb plena eficàcia.

Més que home d'acció, el Dr. Gomà ha estat un home de ploma i de consell a mitja veu. Tanmateix, amb aquests mitjans, ha estat un gran treballador, principalment en el camp de la ciència bíblica, sense oblidar, però, el seu ministeri sacerdotal. Cal subratllar la seva docència al Seminari, la tasca educativa entre les religioses Missioneres de Natzaret, la divulgació bíblica i la constant disposició a donar orientacions en tot el que fos obra d'Església.

Els qui, atrafegats per tantes qüestions pràctiques, som també proclamadors de la Paraula de Déu, hem agraït profundament l'ajut que ens prestaven els seus escrits. Vèiem com feia parlar els textos bíblics, descobrint-hi facetes que poques persones hi haurien descobert.

Pels seus mèrits durant el Congrés Eucarístic Internacional de Barcelona, fou nomenat, l'any 1953, Prelat Domèstic de Sa Santedat. Era el reconeixement d'una acció abnegada.

Tots ens sentim sincerament contents per l'homenatge que li ret la *Revista Catalana de Teologia*. Perquè no es tracta d'una gratitud de paraula, sinó d'una prova manifestada en la col·laboració de tantes plomes prestigioses, que constitueix una mena de monument perdurable. Tan sols Déu podrà premiar tanta labor amagada. Convé, però, que els homes deixem constància d'allò que hem vist de prop i que ha estat veritablement fructífer.

† Narcís, Card. Jubany,
Arquebisbe emèrit de Barcelona